

Łosiewicz-Chmurowa, Zofia

Tadeusz Bobrowski - bohater - partyzant

Przegląd Pruszkowski nr 1, 87

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Tadeusz Bobrowski – bohater – partyzant

W dniu 14 lutego zmarł nagle mgr inż. Tadeusz Bobrowski, żołnierz Armii Krajowej w pruszkowskim plutonie „Orlików”, kapral odznaczony Krzyżem Walecznych.

Partyzant Kampinosu i Gór Świętokrzyskich, uczestnik bitwy pod Brudzewem, uznanej za ostatni bój Powstania Warszawskiego.

Aresztowany przez NKWD 16 marca 1945 roku został zesłany do łagru na Uralu, w rejonie rzeki Sośwy, gdzie pracował przy wyrębie lasu lub przy spławianiu wyrąbanych drzew.

Podczas pobytu w koszmarnych warunkach obozu, urągających elementarnym zasadom bytowania, mentorem i opiekunem Tadeusza był Walenty Gdanicki. Pod nazwiskiem tym ukrywał się, aresztowany za rzekomy handelek walutą, nie rozpoznany przez NKWD, generał August Emil Fieldorf – pseudonim „Nil”. Należał on do więźniów, których wspomnienie zachował Tadeusz w pamięci na zawsze.

Tadeusz powrócił do Polski 27 października 1947 roku. Pozostawił spuściznę w postaci pamiętnika z pobytu na sowieckim zesłaniu. Wspomnienia te, wstrząsający fragment losu wielu Polaków po II wojnie światowej, bogato ilustrowane przez autora, będą przedmiotem naszych starań o wydanie ich w formie książkowej.

Jesteśmy Ci to winni, Tadeuszu, nasz drogi, niezapomniany Przyjacielu.